

העולם הזה

העורך הראשי:
אורי אבנרי

ראש המערכת:
שלום כהן

עורך משנה:
דוב איתן

עורך כיתוב:
כילבי קשת

כתב בכיר:
אלי תבור

חברי המערכת:

העתון הנקרא ביותר במדינה

רחוב גליקסון 8, תל-אביב, 1970 26785
ת.ד. 136, טען למברקים: "עולמפרסט"
הסוציאלי לאור: העולם הזה בע"מ
דפוס טשח שחם"בע"מ, ת"א, טל. 62239
ההפצה: דוד סופל ובניו, תל-אביב
המערכת איננה אחראית לתוכן המודעות.

2.6.72

מכתבים

המושל והנימושל

הראתי בענין את מאמר הנדון ס.א.ו. (העולם הזה 1077) אולם בכרך אחד איני מסכים עם העורך. זה ביחס לדעתו על מ"ס. הוא הנדירה במפלגה ששברה את רוחם של הערבים בשנים ארוכות של צביעות. האמת שונה לחלוטין. אם יש מפלגה הדואגת לערבים ולמנוחם הרי זו מ"ס. היא שאירגנה את הנוער הערבי לעבודה בקיבוצים ולסדרה אותו מהי קידמה, היא הלוחמת מאז ומתמיד נגד הממשל הצבאי ולהטבת תנאיו של הפועל הערבי. ומכאן, איפה הצביעות?

ג. אהרונ, תל-אביב

לדעתי היה מאמר זה ניתוח יעיל לביעור איש הטרידה את מנהיגי המדינה. סבורני כמובן, שהממשל הצבאי הנו ה' נורם לנר שבני המיעוט הערבי מצטרפים למ"ס. בכיקורי בכפר טייבה שזוהתה עם כמה משיכילים צעירים, אשר נילו בפניו את המטרמוחם ועמם מהנבלות הממשל הצבאי הם נילו מה דוחף אותם להיות קומוניסטים: הממשל הצבאי, האמטלה, ה' הפליה במשרדי הממשלה, אדמסם שנקלחה מהם. אנו מצפים לכתבות מערכם על נושאי אים אלה.

חלל חפי, לוד

בימי משפט צרפין הכריז מנחם בגין כי חרותו והכריז אינם עצורים אלא חסרי פים וכי הוא יתן מקלט לכל מי מהם שיבחר מכלאו. מאחר שלבית דין צבאי, לדעתו, אסור לשפוט אזרחים. והו החוק העליון של הדמוקרטיה. עתה נשפטו ערי ביי אום אל-פחם, אף הם אזרחים, בפני בית דין צבאי, ומר בניו שותק. האם הוא מוכן להכריז גם הפעם שיתן מקלט לכל אחד מעצורים אלה שימלט מכלאו?

ש. מינצ, תל-אביב

הפנייה היתה סודית. השתתפו בה פקיד בכיר של הממשלה וחבר מערכת שבו עונו מסוים. הפקיד פתח בדיונים: "אנו זקוקים לעזרתכם. יש מויהה לבטל את תופעת השחיתות לפני הבחירות הבאות. כדי לרכוש בותרים למפא"י. אתה בעצמך יודע כי אינטרסים כלכליים חשובים מאוד קשורים בקיום השחיתות. מאות אנשים תעשייה הודות לה. מנגנונים שלימים מבי תסעים עליה."

איש השבועון המסוים שאל כמה יוכל לעזור. "ששט מאד" הסביר הפקיד. "עלי כם לתת כספים מלא לתופעה. עליכם לחאך באופן מסוייני תופעות שחיתות ואפילו להסביר את הרקע. מאחר שאינכם גוף פוליטי, הרי שלא תשנו את המצב הקיים. לעומת זאת ישמשו כתבות אלה חימוי על השלטון הקיים. ועל הקו המדיני הקיים."

"בסדר", אמר איש השבועון המסוים. "אולם תמורת זאת אנו רוצים שרות מסויי. עליכם להשמיט אישיות את מערכת שבועוננו. להניש משפטים, לפצה כמה ראשים, להשי ליר עלינו פצצות ולראינו סימפוט של עובי דינו". השניים לחצו ידיים והלכו איש לרכויו לבצע את ההסכם.

עד כאן החלק ההומוריסטי של מכתבי. רוקא משום כך ברצוני להביע את מחאתי נגד המאמר ס.א.ו. וכוחכם היא לשלול את דעותיה של מ"ס. אולם בנקודה שאתם מסכימים עמה, בצורך לבטל את הממשל הצבאי ולהעניק שוויון אזרחי למיעוט ה' ערבי, הופך נכונכם להעבירה לצד השני

של המתרם למנוחך. אם באמת רצונכם ל' האבק, לפי דרככם, למען ביטול הייבוי הלאומי במדינת, עליכם לעשות למען ליכוד כל הכוחות השואפים ל'.

אליהו קומאי, יזרענה

שיעור המורים

בימים אלה התבשרנו על הכנות לשי' ביתת המורים התיכונים. לדעתי לא יגיעו המורים להישנים נאותים אם ימשיכו כי צורה זו. בראש וראשונה עלי לציון את חוסר הסולידריות השורר בקרב המורים. מורים רבים נארין שבתו ביום השבתה רק עם תום השיעור הרביעי, כדי לפצת ודי חובה. ביחד עם זאת אינו פבויו מועת חושבים המורים לרכוש את זכויותיהם על חשבון התלמידים המשתתפים. חושבני שטוב יעשו המורים, אם ינסו להניע להישנים סוציאליים בדרכים הינוכיות יותר.

ש. ציון, באר-שבע

לאחרונה נקלתי בתופעה הינוכיות, שי איני יודע אם לצחוק או לבכות עליה. כידוע מהחלי בקרוב תופעת הלימודים הארוכה. בתקופה זו מכלים רוב התלמידים בתי-הכפר חלק מומנם הפנוי בקיסנות. ביי חוד תלמידי הכיתות הנמוכות, והנה בינה האחרונה הופיעו מודעות ברחובות על ה' קיסנות שתיפתחה הקיץ, ובהן כל מיני להטוסים אשר בעורתם מנסים מהחלי הקי' מנות למישר קהות. מפרסמים שמות של שחקני כדורגל מפורסמים, שבכיוולו ילמדו כדורגל. כמובן אחת אה מבטיחים להביא את איש מחקה החיות, שילמד היקוי חיות. אם מצב ענינים זה ימשך עוד נובל לקרוא בקרוב שליאוונר ברנשטיין יבוא לקיסנות ללמד ניצוח על שמוורת 'והמשרד רוכס אפנהימר יתן שיעורים בקיסנה של רפאל הלפרין על תורת ה' אטום.

יש נבול לכל הפקרות. מרוע שותקים מוסרות החינוך, ומשרד החינוך בראשם, על תופעות מעין אלו? יהושע גיינברג, תל-אביב

מנין הכסף?

התעון אליו, היוצא בשפה הערבית בישראל, פירסם כתבה בה הפיה האיטומת שונות נגדי. נאמר שם שאני מוסרתי מי עובדתי בבית-הכפר האמריקאי בנצרת. ביי לל הכנסת תעיונות הרסניים בראשית התלמי' דים. אין צורך להכחיש את האשמות ה' עתון הזה. מה שבראי לציון, שרוקא הופעת עתון כמו אליו, היא המעבירה את האלוירה בקרב ערביי הארץ. לא רק שהיא מכבירה על בעל הערבי, אלא גם מכבירה על הכיס. עתון בעל תפוצה מועטת כמזהו אינו יכול לקיים את עצמו. נשאלה, איפוא, השאלה מאין הוא יכול לקיים את עצמו?

זיהר חלאק, נצרת

במקום מסתננים

אולי אינכם אימים בכך, אולם בזמן האחרון התכוו הסיפורים על מקרי-הרצח בעותכם. נכון שהלה עליה ניכרת בעקומת מקרי-הרצח במדינת כולה, והיא מתבטאת בעתונות כולה. אולם מכיון שאתם מקדישים מקום רב למאורעות כאלה, מתבלטת עובדה זו מעל נבי עתונכם במיוחד. חיי אדם במדינה הפכו בעיני רבים וולים מאד. שום עניש אינו מרתיע את הרוצחים. ה' צעירי הרשים למכרים. מה שהונש בשנים הקודמות המסתננים כצרות ערב בעינים כיום אזרחי המדינה עצמם, הו בחאנונית דרכים והו במשיירצא בגלל שטויות. הניעה השעה שתיחתמו לחקירה יסודית בפרשה זו, תחשפו את מסורותיה ותחלו במלחמה נגדה. דן בילצקי, חיפה

אני, וראי וכל השאר

מזה זמן רב שלא הופיעה בעתונכם רשימה מהסוג "אני ריפה וראי" (העולם הזה 1078). ליריעתכם, כראי שתרבו בכה בות על אישים סופוריים. זה גם נתון גוון אחר לנמרי לצורה הכללית של העתון.

תנה מנחם, תל-אביב

מסיפורה של ריפה וראי מתברר, שהיא לא רק זמרת בעלת קול ערב וצורה די משנענת, אלא שהיא ניחונה גם בחוש ה' מור מסולפל. כראי רק שתחליף את שם הפרטי לשם עברי יותר.

בנימין כהן, תל-אביב

לפפריקה זראי, למשל.

היו זמנים

תמונת המם. עם האקדת במקלחת של שנת 1948 (העולם הזה 1076) היא עצומה. אבל איד הוא נראה מלפנים? הייתי נרא מעוניינת לראות את פניו, כולומר, בתנאי שיתלבש קודם הסליחה איתכם, אבל אין כאפשרותי לכתוב את שמי, בעלי הירוני אותי. ק. פ., תל-ברוך

הסליחה גם עם הקודר ק. פ. אולם המם. הערום עם האקדה אינו יכול להראות את פניו אשתו תהרוג אותו.

חידוש הגאווה הגברית

מתקדמים מה? קודם צברית '66 ועכשיו מלכת המים '68, יחי הסכם. על כל פנים, כראי שתבואו פנים בשבת גם לחוף היוני בגלילי המערבי, אולי כאו תמצאו מה שאתם מחפשים.

בן-ציון פרס, קיבוץ סער

איפה אתם מנירלים תיכות כאלה? אני כבר ישנים בארץ וכמעט כל שבוע על ישפת הים, ולא עלה בעיני לראות תיכות לאויות לשמן בנבדי ים. אני סבור שמייע לכס פרס או תואר כבוד, "מחרשי גאות נכרי ישראל בנערותיהם".

ס. קליף, תל-אביב

השבועון האוסטרי החשוב הויטה ("היום") פירסם בשבוע שעבר מאמר על עתידה של היהדות, שכלל את הקטע הבא:

"בגליון חג הפסח של העולם הזה, גדול השבועונים בישראל, נשאלה בכל גילוייה-הלכ השאלה: "מה זה יהודים?" אורי אבנרי, עורך השבועון, היה שייך לחוג ה"כנע' ניס', הצברים המשייכים את עצמם לעברים הקדומים. חוג זה שוב אינו קיים, אולם רעיונותיו הפכו כמעט לנחלת-הכלל בדור הצעיר. אורי אבנרי אמר במאמר זה ללא היסוס: היהודים אינם אל גזע ולא אומה, אלא עדה דתית, ואילו הישראלים הם לאום, הדוגל במדינת ישראל."

אורי אבנרי

ג'ורג' פלינט אליאב אלעושרי

על כי

שעה שהתחולל קרב בשטח הר-הצופים, בראותם מנגד עים חסרי-ישע מוטלים בשדה, השליכו את חייהם מנגד ונכנסו לשטח חשוף תחת אש צלפים, ובנסותם להגיש עזרה ראשונה הקריבו את חייהם, מעל לצו התפקיד ומעבר לתביעת החובה (סעיף 1 של תקנון המופת).

העתונאי הופתע מאד. קשה היה לו לה' אמין כי אותו מדינאי אירופי שקול יר שמרני ישל אותו לאיש שכזה. עוד יתר קשה היה לו להבין כיצד ראשים דוברים רשמיים של ממסלה להשמין באונוי עתור גאי זר את אחד מאורחיה. הוא החליט לבדוק מדוע מגויסים סקידים כה בכירים למלחמה נגדנו.

הוא עשה זאת כעתונאי: כנסו לשיחות עם אנשים ברחוב, שאל פרופסור של האיניברסיטה העברית ואיש כמורה נוצרי גבוה. תוך כדי כך נודעו לו בפעם ה' ראשונה פרטים על פרשת תבור, על הפ-צצות וההתנפלות על שלום כהן ועלי. נודע לו גם כי רוב האנשים ברחוב ובחיים המדיניים מתייחסים אל עורכי העולם הזה לא כאל עורכי ישראל, פורנוגראפים וסוכי-ערבים. הפעם אגף של משאל "גבל", איש-אצל שתמך במחוללי הועת דיר-יאסין, המעז ברוב חוצפתו להכתים את שמם של ראשי מפא"י, שנשאו תמיד את הנשק ההטור.

שעזבו העתונאי את הארץ, שוכנע ל'